

ब्रह्मभूतो ब्रह्मवद्व्यन्तर्निर्लेपः ईश्वरं निमित्तं यो निमुपादानं पतिपालयितारं ॥ ६१ ॥ ईशानानां ब्रह्मादीनामपि दृष्टं श्रेष्ठं कपर्दिनं जटाजूटवंतं चेकितानं चेतयंतं परां प्रकृष्टां यो निमधिष्ठानं तिष्ठतः
स्थावरस्य गच्छतो जंगमस्य ॥ ६३ ॥ दुर्वारणं दुर्निर्घंधं दुर्दृशं विरूपाक्षं तिम्रमन्युं तीव्रकोपं दुष्टेषु प्रचेतसं उदारचित्तं साधुषु ॥ ६४ ॥ परश्वधिनं परश्वधवंतं ॥ ६५ ॥ वयोतिगैर्देहेः ॥ ६६ ॥ जगत्प्रणिमाणं

स्तेन तपसा तात ब्रह्मभूतो यदा भवत् ॥ ततो विश्वेश्वरं यो निविश्वस्य जगतः पति ॥ ६१ ॥ ददर्श भृशदुर्धर्षसर्वदेवैरभिप्लुतं ॥ अणीयां समणुभ्यश्च बृहद्भ्यश्च बृ
हत्तमं ॥ ६२ ॥ रुद्रमीशानवृषभं हरं शंभुं कपर्दिनं ॥ चेकितानं परां यो निविश्वस्य जगच्छतश्च ह ॥ ६३ ॥ दुर्वारणं दुर्दृशं तिम्रमन्युं महात्मानं सर्वहरं प्रचेतसं ॥
दिव्यं चापमिषधीचाददानं हिरण्यवर्माणमनंतवीर्यं ॥ ६४ ॥ पिनाकिनं वज्रिणं दीप्तशूलं परश्वधिनं गदिनं चायतासि ॥ शुभ्रं जटिलं मुसलिनं चंद्रमौलि
व्याघ्राजिनं परिघिणं दंडपाणिं ॥ ६५ ॥ शुभांगदं नागयज्ञोपवीतं विश्वैर्गणैः शोभितं भूतसंघैः ॥ एकीभूतं तपसां सन्निधानं वयोतिगैः सुप्लुतमिष्टवाग्भिः ॥
॥ ६६ ॥ जलं दिशं खं क्षितिं चंद्रसूर्यौ तथा वाय्वग्नीप्रमिमाणं जगच्च ॥ नालं द्रष्टुं यं जनाभिन्नवृत्ता ब्रह्मद्विषममृतस्य योनिं ॥ ६७ ॥ यं पश्यंति ब्राह्मणाः साधुवृत्ताः
क्षीणे पापे मनसा वीतशोकाः ॥ तं निष्पतंतं तपसा धर्ममील्यंतं द्रक्त्या वै विश्वरूपं ददर्श ॥ दृष्ट्वा चैनं वाङ्मनो बुद्धिर्देहैः संलृष्टात्मा मुमुदे वा सुदेवः ॥ ६८ ॥ अक्षमा
लापरिक्षितं ज्योतिषां परमं निधिं ॥ ततो नारायणो दृष्ट्वा वंदे विश्वसंभवं ॥ ६९ ॥ वरदं पृथुचार्वग्यापार्वत्या सहितं प्रभुं ॥ क्रीडमानं महात्मानं भूतसंघगणैर्वृतं
॥ ७० ॥ अजमीशानमव्यक्तं कारणत्मानमच्युतं ॥ अभिवाद्याथ रुद्राय सद्यो धक निपातिने ॥ पद्माक्षस्तं विरूपाक्षमभितुष्टावभक्तिमान् ॥ ७१ ॥ श्रीना
रायण उवाच त्वत्संभूता भूतकृतो वरेण्यगोप्तरोऽस्य भुवनस्यादिदेव ॥ आविश्वे मां धरणीयेऽभ्यक्षन् पुराणीं तव देवस्थितिं ॥ ७२ ॥ सुरासुरान्नागरक्षः
पिशाचान्नास्मृपर्णानथ गंधर्वयक्षान् ॥ पृथग्विधान्भूतसंघांश्च विश्वांस्त्वत्संभूतां विद्मसर्वांस्तथैव ॥ ऐंद्रयाम्यं वारुणैर्वत्तपाल्यं पैंत्रत्वाष्ट्रं कर्मसौम्यं चतुर्भ्यं ॥
॥ ७३ ॥ रूपं ज्योतिः शब्द आकाशवायुः स्पर्शः स्वाधं सलिलं गंध उर्वी ॥ कालो ब्रह्मा ब्रह्मचक्राक्षणाश्च त्वत्संभूतं स्यात्सु चरिष्णु चेदं ॥ ७४ ॥

परिमाण्यंतकालं यं भिन्नवृत्तादुराचारः द्रष्टुं नालं यतो ब्रह्मद्विषमं अमृतस्य मोक्षस्य यो निकारणं ॥ ६७ ॥ ददर्श वासुदेव इत्युत्तरेण संबंधः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ भूतकृतः प्रजापतयः हेवरेण्यमो
क्षकर्मैर्वरेणीय ॥ ७२ ॥ ऐंद्रं द्रैवत्यं कर्म तुभ्यं त्वदर्थमेव सर्वेषां देवानां नाम्ना त्वमेव तर्पणीय इत्यर्थः ॥ ७३ ॥ आकाश इति लुप्तमविभक्तिकं स्वाद्यं रसः ब्रह्मवेदाः यज्ञाश्च स्यात्सु स्थावरं चरिष्णुजंगमं ॥ ७४ ॥

* जगदुदरवासिनः